

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Jeg er saa underfuld en Magt

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Jeg er saa underfuld en Magt", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 33. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid57830/facsimile.pdf> (tilgået 28. juli 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

No. I.

- 1 Jeg er saa underfuld en Magt,
Hvor ret jeg kom tillive,
At Pennen, selv med Aand i Pagt,
Ei klart det kan beskrive.
- 2 Usynlig er jeg frem for alt,
Og dog saa nem at kende,
Som om i himmelhøi Gestalt
Jeg saaes til Verdens Ende.
- 3 Vel fremmed paa hver Plet af Jord
Man fundet har min Stemme,
Dog overalt hvor *Sandhed* boer,
Jeg har i Grunden hjemme.
- 4 Som den Eenbaarne, jeg af Muld
Kun Tidsel har og Nælde,
Og trindt om Land til Korsets Bul
Mit Hoved jeg maa hælde;
- 5 Men overalt, hvor gode Ord
Kan gode Steder finde,
Jeg skaber Mark i Syd og Nord,
Hvor Mælk og Honning rinde;
- 6 Og naar jeg misted hvad af Jord
Jeg *syndes* kun at have,
Da blev min Magt og Ære stor
Ved mine Venners Grave!
- 7 Jeg Verden altid var forhadet,
Og bar kun Torne-Krone,
Men aldrig stod jeg dog forladt,
Og aldrig faldt min Throne.

- 8 Med Sølv og Guld min Kæmpe-Trop
Jeg frister ei og fæster,
Men siger blot: Guds Fred! stat op
Og sid blandt Kongens Gæster!
- 9 Dermed i attehundred Aar
Befolked jeg mit Rige,
Skøndt altid i min Borge-Gaard
Et Kors var Ærens Stige.
- 10 Min Gaade er et *Guddoms-Ord*,
Som skaber hvad det nævner,
Som fylder Dale trindt paa Jord
Og Klipperne udjævner!
- 11 Med *Det* indvier jeg min *Daab*,
Velsigner jeg mit *Bæger*,
Saa hist udspringer Livets Haab
Og her det vederkvæger!
- 12 Med *Det* jeg skaber gode Kaar
For mine Kæmper lave,
Saa de kan lee ad Bane-Saar
Og springe over Grave!
- 13 Med *Det* jeg skaber Viin af Vand
Og Paradis af Ørke!
Med *Det* jeg skaber Lys om Land,
Mens Verden raaber: Mørke!
- 14 Mit Rige kaldes *Christenhed*,
Og Herren kiender Sine,
Skøndt ingen Mand paa Jorden veed
Hvormange ret er mine;
- 15 Kun det er klart, *De* er det *ei*,
Som selv sig det fralægge,

- Om end de sige: *Ja og Nei*
Og halte mellem Begge!
- 16 Da Lys i *Troens* dybe Sag
Sig klarer ikkun silde,
For *Over-Tro* til Domme-Dag
Jeg maa vel høre ilde;
- 17 Men dog saavist, som *Sandhed* kun
Med Ord kan Alt besire,
Er *Sandhed* Ordet i min Mund
Og Gud i mine Leire!
- 18 Jeg trodsed Dumhed, trodsed Kløgt
Og Verdens Aand i Vælde,
Og Kiødets Lyst og Dodens Frygt,
Jeg trodser Aar og Ælde!
- 19 Jeg laae i Dvale mangan Gang,
Men blev ei Orme-Føde,
Og aldrig bølged nogen Vang,
Hvis ikke Sæden døde.
- 20 Lad hvisle kun i Orme-Gaard,
At nu jeg er lagt øde,
Jeg kroner ligefuldt mit Aar
Med Frugtbarhed og Grøde.
- 21 Ja, op jeg staaer, som Ax i Vang,
Som Mai i Bøge-Skove,
Ja prægtig, under Fugle-Sang,
Som Gylden-Soel af Vove!
- 22 At *Lyset* er mit Klædebon,
At Korset er min Ære,
Og at mit *Ord* er *Liv* og *Aand*,
Det skal nu Verden lære!

- 23 Det kiendes skal, naar som en Soel
Jeg straal'er brat i Størke,
Adspredende fra Pol til Pol
Alt Hedenskabets Mørke;
- 24 Opvækkende de tørre Been
Til Liv af *Jakobs* Grave,
Fremlokkende af Stok og Steen
En deilig Blomster-Have;
- 25 Udstraalende min Herres Glands
Som aabenbar kun døde,
For at med Livets Rosen-Krands
Jord-Klimpen *Ham* kan møde!
- 26 Ja, naar *Han* kommer i det Blaa,
Da er mit Værk tilende:
Hvad *Troende* i Speilet saae,
Skal *Salige* erkiende!
- 27 Om *Han* end tøver, troe *Ham* dog!
Han Ingen har bedraget,
Som, trods al Prat om Billed-Sprog
Paa Ordet *Ham* har taget!
- 28 Ja, komme skal *Han* som et Lyn,
For Alt at aabenbare,
Af Guddoms-Glands for Sagn da Syn
Skal faae min Helgen-Skare!
- 29 Ja, Christenhed! syng du kun frit:
For Vid jeg vælger Lykken,
Thi som *Hans* Ord er over mit,
Han selv er over Skyggen!